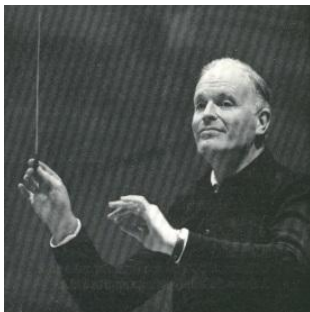

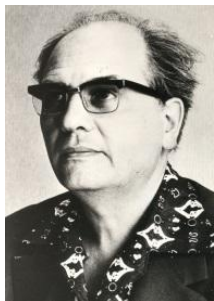
Historie Groot Omroepkoor

Deel 16 - Nog meer dirigenten en componisten

Niet alleen koordirigenten spelen een belangrijke rol in de bestaansgeschiedenis van het koor, maar natuurlijk ook de orkest-dirigenten. Het koor heeft met een groot aantal beroemde en minder beroemde dirigenten samengewerkt. In de Gelderlander van december 1970 wordt gemeld dat Van Otterloo wel geluk heeft gehad met de samenwerking van diverse sterren uit diverse werelddelen waaronder het "weergaloos Groot Omroepkoor" ([klik hier voor de volledige recensie](#)).

In 1971 werkt het GOK (of gedeelten daarvan) samen met een reeks onbekende en bekende componisten die hun eigen werk dirigeerden in een matineeconcert van het Concertgebouw Orkest met oude en actuele muziek. Muziek van Sweelinck en Des Pres o.l.v. Antoon Krelage voor wat betreft de oude muziek en

de "veelheid der actuele noviteiten" nopen de recensent dit in korte bewoordingen af te doen. Vanwege het niet doorgaan van een stuk van Ligeti "moest" er geluisterd worden naar Trajectoire van Jos Kunst. Een stuk waarbij hij zangers woordjes liet brabbelen en giljetjes liet slaken en dit leidde tot boegeroep uit de zaal. Er was muziek te horen van Takemitsu en met Olivier Messiaen ging men opnieuw de Japanse sfeer in ([klik hier voor de volledige recensie](#)).

Dan wordt in 1971 tijdens het Holland Festival o.a. het "Requiem für einen Jungen Dichter" van Bernd Alois Zimmermann uitgevoerd o.l.v. Michael Gielen. In de vaderlandse pers waren de gebruikte superlatieven niet van de lucht: *Losgeslagen kabaal in Amsterdam*
Requiem: Machteloos werk, hartekreet van Zimmermann

Zimmermann Requiem: niet mooi, wel grandioos
Geweldige ovatie voor Requiem
Zimmerman's Requiem geniaal tijdsdocument
Requiem muzikaal eindpunt
Indrukwekkende gebeurtenis
Noem het een hersenspoeling: De Mokerslagen van Bernd Zimmermann
Requiem van Zimmermann: Muziek als een kreet waarop alleen de dood kan volgen
Verbijsterend Requiem van Bernd Zimmermann
Zimmermann's Requiem: pandemonium van nu
De Berlioz van de twintigste eeuw: Bernd Alois Zimmermann
Bernd Alois Zimmermann kreeg zijn verdiende plaats niet.

"Het is bij het HF langzamerhand traditie geworden dat er ieder jaar in het kader van de manifestaties van moderne muziek bijzondere aandacht wordt besteed aan een belangrijke componist, het liefst aan iemand die een belangrijke stroming binnen de moderne muziek vertegenwoordigt. Gevolg is dan ook, dat men de laatste jaren zeer controversiële figuren als Stockhausen, Berio of Nono heeft gepresenteerd, componisten die slechts één ding met elkaar gemeen hebben, namelijk dat zij zeer beroemd zijn. Dit jaar echter heeft de artistieke leiding besloten een buitengewoon paradoxaal geval te presenteren: Twee in ieder opzicht bijna onuitvoerbare werken (waarvan het ene dan ook jarenlang niet uitgevoerd werd) van een in Nederland bijna volledig onbekende componist. Het zijn de opera "Die Soldaten" en het "Requiem für einen jungen Dichter" van Bernd Alois Zimmermann, die bijna een jaar geleden zelfmoord pleegde."

(art. uit Vrij Nederland, juni 1971).

